

NAIGABEA ETA ATSEGIÑA

Ama gaso bat semechoari
 begira dago negarrez,
 ikusirikan gaizki dagola
 gaitz aundiyaren indarrez;
 igarririkan semeak diyo
 esaten bere amari:
 ¿zergatik penaz beterik dago
 begiraturikan neri?
 laister ustedet, bai, nere gaitzak
 dubela bere azkena,
 bañan batere ez orrengatik
 arnacho iruki pena;
 orain esango diyot sentitzen
 dubena nere biyotzak,
 eta agiyan poztuko baidu
 nere azken eriyotzak;
 bada berri bat nik izandu det
 aingeruchoarengandik,
 eta bedorri ezercho ere
 esan eztiyot oraindik;

esan dirate sarri deituko
 diratela or goitikan,
 eta betiko ondo izango
 naizela ni ordutikan;
 nik lagunduko diyot zerutik
 semecho baten moduban,
 ez uste izan oso bakarrik
 gelditzen dala munduban;
 ama semeak laztandurikan
 biyotz bi ziran bat egin,
 eta orduban aingeruchoak
 gora ziyoten ots egiñ.

.

¡Zer edertasun aundiyagua
 izangodan amarentzat,
 bere aurchoa beti betiko
 izatea Jaunarentzat!

ROSARIO ARTOLA.